

Jezus door de deur

Omar Nahas

Een menigte en veel soldaten met de wilde wil om een eind te maken aan zijn bestaan,
Dat was het laatste wat er was.
Verder was er niets tussen vertrek en aankomst.

Vluchten deed hij niet. Opgehaald van de aarde, gesmokkeld naar de hemel.
En hier is hij, noch droevig, noch blij.

Engelen verzachten de smart, vleugels in zwart vermengd met zwart, rood vermengd met rood.
Door de wanden van het hart, kijkt een druppel bloed naar het goddelijke licht.

Honderden, duizenden, miljoenen verdreven profeten,
zo ver als het zicht reikt, van ieder van hen.
Een stap, en een stap en een stap...

Een lieve engel fluistert:
in den beginne schiep God de tijd opdat er een vervolg aan zou komen.

Nu is er alleen maar nu,
nu is hij hier,
in de zone waar niets volgt,
alles is er al.

Hij mist zijn moeder, haar geur, haar zwijgen, haar wijsheid: Maria,
de tijd verdwijnt.

Ik zie de schoonheid van het gezicht van een profeet,
Ik zie deuren zonder voor- of achterzijde.
Hij komt de wereld van de troon binnen.
Ik zie liefde in overvloed,
en de pijnen van de uitgestotene.